

Multitudinària manifestació en defensa de la personalitat valenciana

Uns quants cents de mils de persones se manifestaren plens d'entusiasme seré, sense cap d'incident. El manifest que se feu public i que s'ha dirigit al Rei, a Suárez, a Monsonís i a la Comissió de Drets Humans de la ONU, diu així:

«La Coordinadora d'Entitats Culturals del Regne de València, en nom propi i del poble valencià que les apoya en tota firmea i serenitat, a l'ensem que en el respecte degut a l'autoritat competent,

Proclamen:

1. El poble valencià, integració dels naixcuts o habitants en el territori compost per les províncies d'Alacant, Castelló i València, proclama la seua personalitat com a poble lliure, formant part del conjunt que, forjat perllaços historics solidaris permanents, constituïx la unitat espanyola. I com a tal poble lliure, recapta igualtat de consideració, tracte i respecte, rebujant centralismes, vassallages i intents absorcionistes, vagen on vagen i procedixquen d'on procedixquen.

2. El poble valencià, recapta per al conjunt de sa realitat històrica composta per les províncies d'Alacant, Castelló i València, la denominació que li correspònd de Regne de València, per propi dret i en compliment de lo prevíst en l'actual Constitució espanyola. I rebuja el nom de País Valencià que, anticonstitucionalment, se li pretén imposar.

3. Exigim plena autonomia, heretada de nostra història i personalitat diferenciada i peculiar, recuperant en les necessàries adaptacions, els Furs que nos foren negats i abolits com a conseqüència de la batalla d'Almansa. Autonomia que deu ser síntesis de nostres anhels en orde al progrés, benestar i convivència social. Autonomia que deu ser patrimoni de tots, i no parcela reservada a interessos concrets o particulars oportunistes, manco encara, producte de querelles internes o pactes inconfessables. Autonomia que deu tindre com a pedestal, la unió i concòrdia de tots els valencians, pensat en valencià, sentint en valencià, obrant com vertaders valencians. Apartant lo que nos puga separar. Enfortint lo que nos puga unir.

4. Reclamem que se potencie i reforce el decret de bilingüisme, en tot el respecte que es mereix la llengua valenciana; i el dret dels

qui, siguent tan valencians com el qui mes, s'expressen en llengua castellana. Perqué nostra doble lingüística, la personal i la geogràfica i històrica, enriquix nostre patrimoni cultural i constituïx signe caracteristic de nostra personalitat com a poble, distinguint-nos singularment.

Atenent a lo prevíst en la Constitució espanyola, articul 148, 1.º 17.

Les comunitats autonòmiques, podran assumir competències en les següents matèries: el foment de la cultura, la investigació i, en son cas, de l'ensenyança de la llengua de la comunitat autònoma.

Exigim: Reconeiximent de les normes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana i que a tenor del dit reconeiximent, el Ministeri d'Educació propicie la comissió mixta que indica el R. D. 2.003/79.

Professorat de llengua valenciana. Que el Ministeri d'Educació transferisca a la conselleria d'Educació les atribucions per administrar l'actual quota de professors especials «ad hoc», dotant-la al mateix temps d'un major número per a que puga contractar a professors de titulació actualisada.

Inspecció. Que passen a dependre funcionalment de la conselleria d'Educació les ponències de llengua valenciana quan es creen en ella els cossos d'inspecció prevists pel R. D. 2.003/79.

Administració. Que la conselleria d'Educació tinga facultats per a dictar instruccions, normes i resolucions, en tant no contradiguen l'espírit i lletra de l'orde ministerial.

Aiximatéix facilitar dotacions especials per a subvencionar la creació de biblioteques escolars en matèria de llengua, literatura i cultura valenciana.

Que el Ministeri d'Educació cree càtedres per a instituts, segons les normes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana.

5. Denunciem la conducta dels qui amparant-se en una falsa culturisació i per conducte d'una anomenada normalisació lingüística, pugen conduir a través de la seudo-ciència, del gregarisme i del vassallage, a desvirtuar nostres pròpies

essències com a poble. València, que tingué i conserva l'honra d'un sigle d'or, no tolerarà que li'l convertixquen en pura desferra.

Reclamem, per tant, que les entitats, corporacions, autoritats i organisme competents, vigilen molt especialment qualsevol acció que intente desvirtuar nostra personalitat. I actuen diligentment per a ordenar i fer les degudes correccions i rectificacions. Esta es sa responsabilitat històrica. Clarament diguem, que rebugem el catalanisme infiltrat a través de publicacions, manifestacions artístiques i labor docent. I exigim urgent revisió de llibres de text. Volem que nostres fills deprenquen el valencià i no el català. Deu impedir-se, i en açò va nostra dignitat com a poble, que en determinades publicacions i llibres destinats a l'ensenyança, s'inclueixca el Regne de València en els «fantasmagorics, demencials, antihistorics i anticonstitucionals països catalans».

6. Reafirmem com a símbols del nostre poble, els que tradicionalment existixen, hem conegut, amém i respectem. Volem seguir alçant en alt, com ho feren els nostres avantpassats, la gloriosa Senyera valenciana, que en sa tricolor policromia i en sos blasons heraldics, es secularment l'ensenyava volguda de la pàtria valenciana. Senyera de tots, sense distinció de classes, matisos, tendències o ideologies. Bandera de tots els valencians.

Exigim igualment, el respecte i homenage degut a l'himne del Regne de València, sensible llaç d'unió fraterna entre Alacant, Castelló y València.

7. Proclamem per ultim, que el poble valencià no acceptarà mai la substitució i atropell dels drets humans reconeguts per les organiscions internacionals i la lliure expressió i identificació en sa personalitat històrica, responsabilisant directament a tots aquells que ho interferixquen. Nos sentim depositaris de l'ideal valencià i complirem nostre deure dia a dia tant per nostra pròpia estimació, com pel juí que pugam recebir de les generacions que nos seguixquen.»